

31992L0006

2.3.1992

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 57/27

DYREKTYWA RADY 92/6/EWG**z dnia 10 lutego 1992 r.****w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych we Wspólnocie**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 75,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze co następuje:

jednym z celów wspólnej polityki transportowej jest ustanowienie wspólnych reguł mających zastosowanie do transportu międzynarodowego we Wspólnocie i ułatwienie ruchu pojazdów;

rosnące natężenie ruchu drogowego i wynikający stąd wzrost zagrożenia oraz obciążeń stawiają wszystkie Państwa Członkowskie przed poważnymi problemami związanymi z bezpieczeństwem drogowym i środowiskiem naturalnym;

dostępne napędy silnikowe do samochodów ciężarowych i autobusów niezbędne przy wjeżdżaniu na wzniesienia umożliwiają im poruszanie się po drogach poziomych z nadmiernymi prędkościami, które nie są zgodne z parametrami innych części tych pojazdów, takich jak hamulce i opony; z tego powodu oraz dla ochrony środowiska naturalnego w niektórych Państwach Członkowskich urządzenia ograniczenia prędkości były obowiązkowe dla niektórych kategorii pojazdów silnikowych;

jeżeli urządzenia ograniczenia prędkości zostaną wprowadzone do ogólnego stosowania, wzmocni ich korzystne oddziaływanie na ochronę środowiska naturalnego i zużycie energii, zużycie silnika i opon oraz na bezpieczeństwo drogowe;

stosowanie urządzeń ograniczenia prędkości jest bezcelowe, o ile nie są w takim stopniu doskonałości technicznej, który zapobiegałby i odpowiednio gwarantował brak możliwości jakiegokolwiek oszustwa;

w pierwszym etapie powinny zostać wprowadzone wymagania tylko w odniesieniu do najcięższych kategorii pojazdów silnikowych w większości związanych z transportem międzynarodowym, oraz w zależności od możliwości technicznych i doświadczeń Państw Członkowskich mogłyby zostać rozszerzone na lżejsze kategorie pojazdów silnikowych;

w niektórych Państwach Członkowskich pojazdy przeznaczone wyłącznie do przewozu towarów niebezpiecznych muszą być wyposażone w urządzenia ograniczenia prędkości ustawione na maksymalną prędkość niższą od tą przewidzianą w niniejszej dyrektywie; w tym konkretnym przypadku zainteresowane Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość utrzymania takich przepisów w odniesieniu do pojazdów zarejestrowanych na ich terytorium, ponieważ zapewniają bezpieczeństwo drogowe i ochronę ludności, zgodnie z celami niniejszej dyrektywy;

montowanie urządzeń ograniczenia prędkości w pojazdach kategorii M3 i N3 objętych niniejszą dyrektywą, zarejestrowanych przed ich zastosowaniem i przeznaczonych wyłącznie do krajowej działalności transportowej mogłyby pociągać za sobą nadmierne koszty w niektórych Państwach Członkowskich; zatem powinno być możliwe odroczenie stosowania art. 2 i 3 niniejszej dyrektywy do określonych pojazdów;

niniejsza dyrektywa nie wpływa na prerogatywy Państw Członkowskich w odniesieniu do przepisów ograniczających prędkości w ruchu drogowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy „pojazd silnikowy” oznacza każdy pojazd o napędzie silnikowym odpowiadający jednej z kategorii, podanej w wykazie poniżej, przeznaczony do użytku na drogach i posiadający co najmniej cztery koła oraz o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej przekraczającej 25 km/godz.:

- pojazdy kategorii M3 o maksymalnej wadze przekraczającej 10 ton metrycznych,
- pojazdy kategorii N3,

kategorie M3 i N3 należy rozumieć zgodnie z definicją w załączniku I do dyrektywy 70/156/EWG ⁽⁴⁾.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby pojazdy silnikowe kategorii M3 określone w art. 1 były użytkowane na drogach tylko, jeżeli zamontowano w nich urządzenia ograniczenia prędkości, dla których prędkość maksymalna ustawiona jest na 100 km/godz.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 87/403/EWG (Dz.U. L 220 z 8.8.1987, str. 44).

⁽¹⁾ Dz.U. C 225 z 30.8.1991, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. C 13 z 20.1.1992.

⁽³⁾ Dz.U. C 40 z 17.2.1992.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki w celu zapewnienia, aby pojazdy silnikowe kategorii N3 były użytkowane na drogach tylko, jeżeli są wyposażone w urządzenie ustawione w taki sposób, aby ich prędkość nie mogła przekroczyć 90 km/godz.; biorąc pod uwagę dopuszczalną, na obecnym etapie rozwoju technicznego, tolerancję techniczną między regulowaną a rzeczywistą prędkością ruchu, maksymalna prędkość tego urządzenia jest ustawiona na 86 km/godz.

2. Państwa Członkowskie są upoważnione do ustalenia maksymalnej prędkości urządzenia na mniej niż 85 km/godz. w pojazdach używanych wyłącznie do przewozu towarów niebezpiecznych i zarejestrowanych na ich terytorium.

Artykuł 4

1. Art. 2 i 3 stosuje się do zarejestrowanych pojazdów od dnia 1 stycznia 1994 r.

Jednakże tam gdzie pojazdy te użytkowane są wyłącznie w krajowej działalności transportowej, art. 2 i 3 mogą być stosowane najpóźniej od dnia 1 stycznia 1996 r.

Artykuł 5

1. Do czasu stosowania przepisów wspólnotowych w tym zakresie, urządzenia ograniczenia prędkości określone w art. 2 i 3 muszą spełniać wymogi bezpieczeństwa przewidziane przez właściwe władze krajowe.

2. Urządzenia ograniczenia prędkości są montowane przez warsztaty lub organy zatwierdzone przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 6

Wymogów art. 2 i 3 nie stosuje się w odniesieniu do pojazdów silnikowych używanych przez siły zbrojne, obronę cywilną,

służby pożarnicze i inne służby ratunkowe oraz służby odpowiedzialne za utrzymanie porządku publicznego.

Wymogi te nie mają również zastosowania do pojazdów silnikowych, które:

- z uwagi na swoją konstrukcję nie mogą poruszać się szybciej niż ograniczenia przewidziane w art. 2 i 3,
- używane są do badań naukowych na drogach,
- używane są jedynie do usług publicznych na obszarach miejskich.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 października 1993 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji tekst przepisów prawa krajowego, które przyjmą w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 lutego 1992 r.

W imieniu Rady

Jorge BRAGA DE MACEDO

Przewodniczący